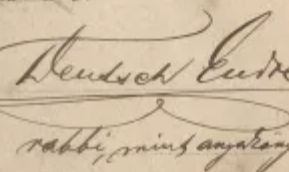

Ziegler Gábor És Katz Fanni Házassági Anyakönyvi Kivonata

III. 20 1889
A kötet betűje C III
A lap száma 3

KIVONAT

a Felső-hahót — — — — — izraelita hitközség
HÁZASSÁGI anyakönyvéből.

Folyó szám		7
A vőlegény	neve, foglalkozása és születésbelye	Kegler János Felső-Hahót
	szülőinek neve, állása és lakása	Kegler Leó és F. Hahót
	lakása	Budapest
	életkora	26 éves
	állapota (nőtlen, özvegy, elvált)	nőtlen
A menyasszony	neve és születéshelye	Hahót Teréz, Orgy. Bátor
	szülőinek neve, állása és lakhelye	Hahót Teréz és Hahót Teréz Orgy. Bátor
	lakása	Budapest
	állapota (hazafon, özvegy, elvált)	25 éves hazafon
Hol és hányszor történt a kihirdetés		Felső-Hahótban és Orgy. Bátorban 3-szor
Az esketés éve, hava és napja		1889. évi május hó 19-én
Az esketés helye		Felső-Hahót
A tanúk nevei		Wernersheim Ignác, Rosenberger Dániel
A rabbi vagy helyettesének neve, ki az esketési szertartást végezte		Deutsch Endre R. rabbi
Jegyzet		Hahót Teréz megáll 1883. január 29. Hahót Teréz 1875. október 25-én Orgy. Bátorban
Hogy ezen kivonat az anyakönyv eredeti ada		
Kelt	Felső-Hahótban 1889. május hó 20-án	taival szóról-szóra megegyez, bizonyítom
		 rabbi, mint anyakönyvis

Singer Ért. anyakönyv. raktár. Sz. Fehérvári.

Ez a házassági anyakönyvi kivonat az én anyai nagyszüleimé volt. 1889-ben kötöttek házasságot Felső-Hahóton. Ez egy kivonat az eredetiről, 1910. május huszadikán állították ki. Az anyai nagyszüleim Pesten éltek. Tizenhárom éves korában jött fel a nagyapám Csáktornyáról vagy Hahótról, azt nem tudom, de azt hiszem, hogy Hahótról, és itt tanulta ki az asztalosipart. Asztalos

lett, és a Nemzeti Színháznál volt díszletkészítő asztalos. Amikor én őt megismertem -- én anyámnak késői gyereke voltam, harminchat éves volt, amikor én születtem --, a nagypapa is elég idős volt, olyan hatvan körül, és akkor már nem dolgozott [A Ziegler nagypapa 1863-ban született. -- A szerk.]. A családnak persze mindent csinált. Az igazi nagyanyám, nagyapám első felesége, Katz Fanni, akit én nem ismertem, egy tejcsarnokot vezetett Budapesten. A nagypapa átlagos küllemű öregember volt, szakálla, bajusza nem volt, mosolygós arca volt. Öltönyt hordott, szóval szép zakót, kalapot nemigen hordott, talán télen igen. A nagypapáról gondoskodva volt. Az apukám minden évben csináltatott magának egy új öltönyt, és a régi öltöneyei közül egy ment a nagypapának, de az tökéletes volt, nem volt rongyos, csak az apám a textilszakmában mozgott, gondolom, az anyag nem került neki pénzbe, megcsináltatta, és aztán az a nagypapának ment. Emlékszem rá, ez egy szertartás volt, hogy újévkor mindig vitt egy öltönyt neki meg nyakkendőket. Minden évben kapott két-három liter szilvóriumot is, apám hozott vidékről szilvapálinkát, amit a nagypapa nagyon szeretett meg az apám is, és mindig egy-egy kupicával ittak belőle. Volt egy demizson, és apám mindig vitte neki. A nagyanyám nevét a sírkőről olvastam le, amikor egyszer anyukámmal a Rákoskeresztúri temetőben voltunk. Rettentően meglepődtem azon, hogy mi az, hogy Ziegler Gáborné, hát az én nagymamám a Ziegler Gáborné?! És akkor mondta el az édesanyám, hogy tulajdonképpen a vér szerinti nagyanyánk van itt eltemetve. Amikor az igazi nagyanyám meghalt, a nagyapám itt maradt négy kisgyerekekkel. Nem sokkal utána hirdetést adott fel, és erre jelentkezett Nyitráról a Szidi nagymama. A nagypapának és a Szidi nagymamának 1902-ben volt az esküvője.